

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanje) op 17 juli 2019 – DX/Subdelegación del Gobierno en Toledo

(Zaak C-549/19)

(2019/C 372/14)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Partijen in het hoofdgeding

Eisende partij in hoger beroep: DX

Gedaagde partij in hoger beroep: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Prejudiciële vraag

Is een uitlegging als vervat in de arresten van de Spaanse Tribunal Supremo nr. 191/2019 van 19 februari 2019, cassatieberoep 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), en nr. 257/2019 van 27 februari 2019, cassatieberoep 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), volgens welke middels een aan richtlijn 2001/40/EG ⁽¹⁾ gegeven uitlegging kan worden geconcludeerd dat een derdelander met een vergunning tot langdurig verblijf die een strafbaar feit heeft gepleegd waarvoor een vrijheidsstraf van ten minste één jaar geldt „automatisch” kan en moet worden verwijderd, dus zonder dat zijn persoonlijke, gezins-, sociale of professionele omstandigheden in aanmerking worden genomen, verenigbaar met artikel 12 van richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen ⁽²⁾ en met onder meer de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 7 december 2017 (zaak C-636/16 ⁽³⁾) en 8 december 2011 (zaak C-371/08 ⁽⁴⁾)?

⁽¹⁾ Richtlijn van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de onderlinge erkenning van besluiten inzake de verwijdering van onderdanen van derde landen (PB 2001, L 149, blz. 34).

⁽²⁾ PB 2004, L 16, blz. 44.

⁽³⁾ Arrest van 7 december 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽⁴⁾ Arrest van 8 december 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Cluj (Roemenië) op 23 juli 2019 – Impresa Pizzarotti & C SPA Italy, filiaal Cluj/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Zaak C-558/19)

(2019/C 372/15)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunalul Cluj

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Impresa Pizzarotti & C SPA Italy, filiaal Cluj

Verwerende partij: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Prejudiciële vraag

Staan artikel 49 en artikel 63 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie in de weg aan een nationale regeling als die in de onderhavige zaak [artikel 11, lid 2, en artikel 29, lid 3, van Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (wet nr. 571/2003 inzake het belastingwetboek)], die voorziet in de mogelijkheid om een bancaire geldovermaking van een in een lidstaat gevestigd filiaal aan de in een andere lidstaat gevestigde moedermaatschappij te herkwalficeren als inkomstgenererende transactie, met als gevolg dat de regels inzake verrekenprijzen verplicht van toepassing zijn, terwijl dezelfde transactie tussen een filiaal en een moedermaatschappij die beide in dezelfde lidstaat gevestigd zijn, niet op dezelfde wijze kan worden geherkwalficeerd en de regels inzake verrekenprijzen dan niet worden toegepast?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Mercantil no 3 de Valencia (Spanje)
op 23 juli 2019 – GT/Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo, S.A.**

(Zaak C-560/19)

(2019/C 372/16)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Valencia

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: GT

Verwerende partij: Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo, S.A.

Prejudiciële vragen

- 1) Kan een onderneming die zich bezighoudt met het luchtvervoer van passagiers en die het ticket verkoopt, maar de vlucht niet uitvoert, dat wil zeggen niet daadwerkelijk zelf uitvoert, geacht worden onder het begrip „luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert” te vallen?
- 2) Indien deze vraag ontkennend wordt beantwoord, bestaat dan het recht op compensatie van passagiers uit hoofde van artikel 7 van verordening [(EG) nr.] 261/2004 ⁽¹⁾ wanneer een vlucht is onderverdeeld in verschillende segmenten en er zich ten gevolge van een lichte vertraging (van minder dan drie uur) in een van de segmenten een grote vertraging (van meer dan drie uur) voordoet bij het bereiken van de eindbestemming omdat de passagier een aansluiting heeft gemist? Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord en de verschillende segmenten worden uitgevoerd door afzonderlijke vervoerders, is de vervoerder die het segment heeft uitgevoerd waarop zich een lichte vertraging (van minder dan drie uur) heeft voorgedaan, die evenwel tot gevolg heeft gehad dat de passagier de aansluitende vlucht heeft gemist en daardoor met grote vertraging (van meer dan drie uur) op de eindbestemming is aangekomen, dan verplicht om de financiële compensatie van artikel 7 van verordening [(EG) nr.] 261/2004 te betalen?

⁽¹⁾ Verordening van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB 2004, L 46, blz. 1).